

Adhurimi Eukaristik

NJË ORË ME ZOTIN TONË

III e Diele Gjatë Vitit -B-

**Ejani pas meje
e do t'ju baj
peshkatarë njerëzish!**

Famullia

Katedralja e shën Palit - Tiranë

***NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT.
AMEN.***

Fjala që i lidh të tri leximet e të djeles që vjen asht fjala KOHË. «Edhe katërdhjetë ditë... » (leximi i parë). «Koha tashma asht shumë e shkurtë... » (leximi i dytë). «Koha u plotësua... » (Ungjilli). Vetë Bibla, libri në të cilin Hyji ka zbuluar vetveten, hapet edhe mbyllet me referime ndaj kohës: «Në fillim Hyji krijoi...» (Zanafilla 1,1); «Po, do të kthehem shpejt» (Zbulesa 22,20). Në këtë libër Zoti nuk jeton jashta kohës dhe në mënyrë abstrakte, thjesht i mbyllun në esencën e tij të amshueme, sikurse thojnë filozofët, por vepron me ndërhyrjet e tij në të sotmen e njerëzve, dhe janë mandej vetë njerëzit me frymëzimin e Zotit që historinë e botës e shndërrojnë në histori hyjnore.

Aleluia, aleluia.

“Mbretëria e Hyjit asht afër! Kthehuni e besoni Ungjillit!”

Aleluia, aleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Markut: (Mk 1, 14-20)

Pasi e burgosën Gjonin, Jezusi shkoi në Galile. Atje predikonte Ungjillin e Hyjit. Thoshte: “Koha u plotësua e Mbretëria e Hyjit është ngjat! Kthehuni e besoni Ungjillit!”

Ndërsa po kalonte bregut të Detit të Galilesë, Jezusi pa Simonin e Andreun, të vëllanë e Simonit, duke gjuajtur peshk - ishin peshkatarë. Jezusi u tha: “Ejani pas meje e do t’ju bëj peshkatarë njerëzish!” Ata aty për aty i lanë rrjetat e shkuan

pas tij. Si eci edhe pak, pa Jakobin e Zebedeut e të vëllanë e tij, Gjonin: ishin në lundër e po arnonin rrjetat. Menjëherë i thirri edhe ata. Ata lanë të atin e vet Zebedeun në lundër bashkë me mëditës dhe shkuan pas tij.

Fjala e Zotit

Heshtje meditimi...

Në këtë pjesë Ungjilli vërejmë kohën e Dikujt që “nuk ka kohë”. Fitorja e Krishtit përmbi vdekjen asht tejkalimi i limiteve të kohës dhe të hapsinës. Fitorja e Krishtit përmbi vdekjen krijon një kohë të re dhe një hapsinë të re për njeriun: kohën dhe hapsinën e ndërtimit të identitetit të tij të vërtetë por në të njëjtën kohë edhe kohën dhe hapsinën e ndërtimit të identitetit të krejtë bashkësisë njerëzore. Një “kohë për njeriun” nuk asht vetëm dhe thjeshtë një dhuratë që i bahet njeriut, por në të njëjtën kohë asht edhe koha të cilën njeriu duhet për me e “fitue” duke mos e shpërdorue.

Por ne e vërejmë se njeriu vetëm kërkon që t’i marrë kohë kohës dhe asnjëherë nuk don që t’i japi kohë kohës. Njeriu i sotëm nuk dëshiron me u ndalë asnjëherë; dëshiron me kenë gjithnjë në lëvizje të shpejtë, për me mujtë dhe me ndejtë në rresht me shokët; ngjarjet që ndodhin nuk na e japin kohën për me shijue as të mirën dhe as të keqen e asaj që ndodhë; duhet me u përditësue në çdo çast, sepse përndryshe do ta ndjesh veten jashta kohës. Të gjitha këto janë sinonim të nënshtrimit të njeriut ndaj kohës.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjitha bashkë me Psalmin 24:

**Bëj t'i njoh, o Zot, udhët e tua
e m'i mëso shtigjet e tua.
Më drejto me të vërtetën tënde dhe më mëso,
sepse ti je Hyji im, Shëlbuesi im,
në ty shpresoj gjithmonë.**

**Miqësisht sillet Zoti me ata që e druajnë,
për t'ua njoftuar Besëlidhjen e vet.
Sytë e mi përherë i drejtoj te Hyji,
sepse ai i nxjerr këmbët e mia prej lakut.**

**Ruaje shpirtin tim dhe më shpëto;
mos lejo të turpërohem pasi jam në ndoren tënde.
Le të më mbrojë pafajësia dhe drejtësia,
sepse në ty e kam vënë shpresën.**

Heshtje meditimi dhe këngë...

Ungjilli që sapo e kena nigjue na ka dhanë një përmbledhje të shkurtë të predikimit të Jezusit, por në të njajtën kohë edhe çelësin e leximit të mesazhit të tij. Janë pak fjalë, por që sipas shën Markut këto fjalë ngjallin habi:

«Njerëzit ishin të mrekulluem prej fjalëve të tija sepse mësonte gjana të reja me autoritet». Por ku qëndron e reja dhe forca e këtij mësimi?

Sipas meje asht kjo arsyeja: Fjala e Jezusit nuk kërkonte thjesht gjeste liturgjike pendeset për me riparue ndonjë gabim

që dikush mund të kishte ba, por Jezusi kërkon diçka ma tepër: një shndërrim rranjësor të mentalitetit, ashtu sikurse na e thotë ky tekst i shkurtë.

«Koha asht përmbushë»

Kjo shprehje nuk don me thanë thjesht se ka ardhë koha për me predikue Ungjillin. Ky do të ishte një arsyetim shumë banal kronologjik. Por don me thanë: «Një botë ka marrë fund, asht mbyllë një epokë». Ka mbarue koha në të cilën njeriu duhet me ju bindë thjeshtë instinktit të tij egoist. Me Jezusin tashma Mbretnia e Hyjit asht e pranishme, dhe Mbretnia e Hyjit asht një botë në të cilën edhe pse me shumë vështirësi, por në të aktualizohet plani çlirues i Hyjit për njeriun. Asht pikërisht eksperiencia njerëzore e Jezusit që shënon fillimin e kësaj bote të re, duke i vu në krizë vlerat e vjetra morale.

«Kthehuni». Nuk bahet fjalë thjesht me e kuptue se ke ba disa gabime morale dhe me rregullue gabimet e bame, por me pranue me gëzim idealin e propozuem prej Jezusit.

Në origjinalin e vet greqisht fjala KTHEHUNI, don me thanë: «Ndryshoni mënyrën tuej të të menduemit», duke u besue vlerave ungjillore.

Pra me u KTHYE, nuk don me thanë thjesht me korrigjue ndonji sjellje, por me e pranue se je i varfen në kjoftë se nuk je i mbushun me vlerat ungjillore; don me thanë me e pranue se mbas ardhjes së Krishtit në jetën tande, të gjitha gjanat marrin një vlerë të re: familja, dashnia, të mirat materiale, lekët, puna, politika, të gjitha këto dhe të tjera shikohen me një sy tjetër, duke i pa jo ma thjesht në shërbim të egoizmit tonë por në shërbim të bashkëjetesës vëllaznore në solidaritet.

Në kapitullin e 14-të të Ungjillit sipas shën Lukës kena një tekst fantastik por dhe shumë të fortë: Zoti nuk na kërkon thjesht ndonjë gjest bamirësie shpeshherë të shtym edhe prej egoizmit

tonë për të fitue vlera në sy të tjerëve, por na kërkon që të vendosim në gjithçka Zotin në vend të parë: «Kush nuk e vend projektin tem të dashnisë para Babës, Nanës, Gruas dhe Fëmijëve, kush nuk mbrin me u shkëputë prej të mirave materiale, kush nuk i bjen mohit instinktit të pronësisë mbi çdo gja që e rrethon, sende apo persona, nuk mundet me kenë i krishtenë».

Kjo pjesë Ungjilli duket tmerrësisht shumë e ashpër, për këdo që nuk e kupton madhësinë, bukurinë dhe forcën e idealit ungjillor. Shën Marku të njajtën gja e thotë në rastin e thirrjeve të para nga ana e Jezusit.

Kur bjen në kontakt me Jezusin dhe Fjalën e tij, gjithçka preket prej «Gëzimit të Lajmit të Mirë»: familja, puna dhe fitimi, nuk kanë ma të njajtën vlerë si ma përpara: «Ata lanë gjithçka dhe shkuen mbas tij».

Shën Marku don me vu në pah se gatishmëria e plotë e nxanësve për me shkue mbas thirrjes së Zotit nuk lind prej zhvlerësimit të jetës së ma përparshme që ata banin, por prej zbulimit të një realitetit ma të madh dhe ma të bukur që ka ë vetvete aftësinë për m i dhanë një kuptim ma të bukur jetës, duke mos e lanë njeriun skllav të mediokritetit egoist, por duke e hapë ndaj vlerave të reja të drejtësisë dhe vëllaznimit, duke i ba kështu protagonistë të bashkëjetesës së re që Ungjilli e quan Mbretni të Hyjit.

Pra, ME U KTHYE, nuk don me thanë me ju hjekë vlerën gjanave, por të njajtat gjana me i vu në shërbim të rritjes së të gjithë njerëzve sipas projektit të Hyjit.

Atëherë, në këtë adhurim shejt, t'ja kërkujmë Atit hirin që t'i besojmë me të vërtetë Lajmit të gëzueshëm të Mbrenisë së Hyjit, për me mujtë dhe me e gjetë në Zotin dhe në vetvete guximin për ta shndërrue jetën tonë, në një hapsinë lumturie sipas projektit të vetë Hyjit.

Heshtje meditimi dhe kangë...

Të lutemi të gjithë bashkë:

O Zot Jezu Krisht,
nrxanësit e tu të parë në breg të Tiberiadit,
edhe mund të ishin tallë me ty
kur i ftove me të ndjekë,
duke ju premtuar se pas takimit me ty
do të bëheshin peshkatarë njerëzish!
Por jo, o Zot Jezus,
ata e kanë marrë seriozisht fjalën tënde
dhe të kanë ndjekur deri në vdekje.
Ndonjëherë, o Jezus,
unë e kam të vështirë të të marr seriozisht,
sidomos kur më thua me dashamirësi që,
atij që më godet në një rën faqe
unë t'i kthej faqe tjetër;
kur më thua prapë me dashamirësi
që të ngjitem bashkë me ty përmbi kryq.
Më vjen turp prej vetvetes,
sepse para Teje
nuk vlejné arsyetimet njerëzore,
por vetëm feja e rrethuar me dashuri.
Është feja që absurden e bën të logjikshme,
të pa mundurën e bën të realizueshme,
dhe marrinë e bëj të dijshme.
Me forcën e hirit tënd, o Jezus,
forcoje besimin tim në Fjalën Tënde,

**në mënyrë që të mund të eci
në rrugën e dashurisë së pa kushte,
rrugë të cilën Ti më përpara e ke bërë,
dhe që çdo ditë më pret që ta bëjmë bashkë,
sepse është rruga që TY të pëlqen,
dhe është rruga e vetme,
që mua me dhuron jetën e pasosur.
Amen.**

Heshtje meditimi dhe kangë...

Nxanësit e parë të Jezusit u joshën shumë prej propozimit për peshkim të jashtëzakonshëm: «Ejani pas meje, dhe do t'ju baj peshkatarë njerëzish». Nisuni pa frikë, tejkaloni dallgët që ju kërcënojnë, mos u ndalni përballë rrymave që ju kundërshtojnë dhe keni me e pa se rrjetat kanë me kenë plot e përplot.

Një det plot me mrekulli pret që të lundrohet prej apostujve dhe prej nesh, por atyre në atë kohë dhe neve sot na kërkohet që të rrezikojmë diçka: U kërkohet atyne dhe na kërkohet edhe ne që të largohena prej portit të sigurt të së kaluemes dhe të fillojmë rrugët e reja të andrrave.

Thirrja që Jezusi ban, të mbushë me entuziazëm dhe të tronditë ekzistencën:

«Mbretëria e Hyjit asht afër».

Me e ndjekë don me thanë me pranue SFIDËN E NDËRRIMIT: me ndërrue jetën tonë me jetën e Tij, me i ndërrue fjalët tona me mesazhin e Tij të Shëlbimit.

Zani i Jezusit asht shumë bindës për këta peshkatarë të Galilesë. Nuk dijnë asgja për atë çka i pret, por lajnë gjithçka dhe shkojnë mbrapa Jezusit. I braktisin në breg rrjetat që aq

shumë i donin sepse u siguronin bukën e përditshme për familjet e tyre dhe vendosin me fillue një lundrim të ri, LUNDRIMIN ME JEZUSIN.

Nuk ka me kenë e lehtë për ta: fillimi i çdo aventure të re ban bashkë ankthin dhe entuziazmin. Këta njerëz të thjeshtë, pa ndonjë shkollim apo dije të veçantë, e ndishin në zemrën e tyre rrezikun e dhurimit që ju kërkohej por në të njajtën kohë nderim për me kenë të përzgjedhunit e KËTIJ NJERIU TË ÇUDITSHËM.

Me u ba peshkatarë për një person që e din se çka asht deti, nuk asht në vetvete asnjë gja e jashtëzakonshme apo e re, por në këtë rast, asht peshkimi që do të banin që e ban në vetvete të re këtë aventura: këta njerëz do të jenë përsëri peshkatarë si ma përpara, por kësaj herë në rrjetën e tyre kam me hy dhe kanë me gëzue bashkë me ta një mori e madhe njerëzish. «Ti eja pas meje», sot, sikurse dhe atë ditë ne bregun e detit, kjo Fjalë asht ma se aktuale.

Në brigjet e jetës sonë, në detin e ekzistencës sonë, në ujërat e së përditshmesh sonë, në të gjitha realitetet e jetës sonë të cilat janë të mbushuna plot e përplot me furtuna dhe trazime, Jezusi kalon përsëri sot dhe na thërret që ta ndjekum.

ME E NDJEKË don me thanë ME LANË GJITHÇKA, dhe e gjithë kjo me vetëdijen e plotë se duhet me e ba sa ma shpejt sepse «koha e përmbushjes asht krejt afër».

Në momentin në të cilin Jezusi futet në jetën tonë, dhe kjo ndodhë vetëm atëherë kur vetë na ja lejojmë për me hi, gjithçka relativizohet në funksion të së resë ungjillore të Lajmit të Mirë. Takimi me Krishtin na nxit dhe na detyron që ta shohim historinë me sy të ri; çdo gja merr formë dhe ngjyrë tjetër, çdo gja drejtohet sipas hapave të Tij.

Me e mbajtë shikim e ngulun në të njajtin drejtim me Krishtin, don me thanë me i dhanë kuptimin e vërtetë jetës sonë, me i dhanë kuptimin e vërtetë kohës në të cilën jetojmë; don me thanë me i braktisë në breg rrjetat e sigurisë që kena krijue sipas zakoneve tona, sipas qetësisë sonë të rrejshme, sipas konformizmit tonë apo sipas historisë sonë që ishte skllave e llogaritjeve egoiste.

ME I BRAKTISË RRJETAT TONA don me thanë me u ba shok i Ungjillit në mënyrë që aty ku ka dhimbje të mund të shpallim gëzimin; aty ku ka trishtim të shpallim harenë; aty ku ka lot, të mund ti fshijmë ato me Lajmin e Gëzueshëm të Ungjillit.

ME I BRAKTISË RRJETAT TONA don me thanë me shikjue gjithmonë bashkë me Krishtin në të njajtin drejtim dhe në të njajtën pikë, në mënyrë që aty ku ka vdekje të arrijmë për me shpallë jetën. Nxanësit e parë e pranuen këtë sfidë, e ndoqën dhe ia dolën. Ishte kenë i vërtetë propozimi i bamë prej Zotit!

Vëllazen e motra, sikurse dje për dishepujt, ashtu sot edhe për ne, të gjithë e dijme mirë se sa e vështirë asht për me i shkue mbrapa Jezusit, dhe vështirësia shtohet kur mendojmë gabimisht se neve na kërkohet me ecë me të njatën shpejtësi që ecte dh që ecë Jezusi, përkundrazi: ndjekja e Jezusit për ne do të bahet ma e lehtë në kjoftë se e mendojmë ndjekje e tij jo si domosdoshmëri për me e fitue garën, por thjesht si angazhim total të krejt qenies sonë me dëshirën e plotë për me jetue aventurën e fesë bashkë me të. Kjo gja kërkohet prej nesh si hap i parë, mandej asht hiri i Tij që bashkë me angazhimin tonë do t'ja mbërrijnë qëllimit pikërisht atëherë kur për ne do të duket gjithçka si e pamujtun.

Me braktisë rrjeta tona, do me thanë me e bindë vetveten se rrjetat e Tija janë ma të forta dhe ma të sigurta për një peshkim të mrekullueshëm në jetën tonë.

Në kjoftë se e ndijmë veten shumë të randuem prej zanatit tonë të vjetër, në kjoftë se e shohim veten shumë të ngatërruem në rrjetat tona të komplikueme të një të kaluemje plot me mëkate, atëherë e kena një zgjidhje: TË KTTHEHEMI, ta ndryshojmë drejtimin e rrugës sonë duke pasë forcën e BRAKTISJES së të vjetrës, për ME GJETË të renë, në zanafillë të së cilës asht zani i Jezusit i cili na thotë - A DËSHIRON ME MË NDJEKË?

Përgjigja ma e mirë që do të mund tii japim asht ME PROVUE: me ja nisë rrugës së ndjekjes së Mësuesit pavarësisht vështirësive që mund të vërejme apo ndiejmë. Mos të kena frikë [për ato hapa të cilët duket se i kena hjedhë kot, por le t'i besohena dashnisë që na udhëheqë dhe që din me na pritë edhe në kjoftë se jena të ngadalshëm.

Heshtje meditimi dhe kangë...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zoti im Jezus,
në gjunjë përpara teje në këtë Adhurim,
të kërkoj falje për mungesën e vendosmërisë sime,
sepse përballë vendimeve që mi kërkon Fjala e Jote,
çdo ditë rri dhe them: Sot nuk është koha e duhur,
duke i lënë gjithmonë për nesër
vendimet e rëndësishme që mi frymëzon feja.**

**Ti sot po më thua:
«Koha është përmbushur».
Por unë, o Zoti im Jezus,
çdo ditë me ankth e kërkoj
drejtimin e duhur të ecjes sime në jetë;
shpesh herë jam i/e përhumur dhe ndalem,**

por Zëri Yt më jep shpresë duke më thënë:

«Kurajo - Mbretëria e Hyjit është afër».

Por unë, o Zot Jezus,

**kam mënyrën time për ta shikuar jetë,
kam bërë zgjedhjet e mia se si të jem i/e lumtur,
dhe ndoshta ky është edhe motivi,
se pse gjendem shpesh larg Teje.**

**Ti sot, o Jezus, po më fton të kthehem,
duke ma dhënë Lajmin që ma shndërron jetën.**

**Po të lutem, o Jezus,
ma jep edhe hirin që të më nxisë të them:**

«I'a ka vlejtur të vij pas Teje»,

dhe nga Ti ta dëgjoj fjalën e ngrohtë:

«Unë jam Lajmi i Mirë për ty»!

Heshtje meditimi dhe kangë...

Ati ynë...

O Zot Jezus, tashma ka ardhë momenti i duhun, nuk kena ma kohë për me pritë: ti je në zanafillë të botës së re dhe secili prej nesh duhet për me e pa dhe me e ditë vendin e tij në këtë botë: duke të të pranue dhe kështu duke ndryshue thelbin e jetës, ose duke të të përbuzë e duke e injorue në këtë mënyrë ofertën e hirit tand. Asht e tmerrshme pesha e përgjegjësisë që secili prej nesh merr përmbi veten e tij, o Jezus: sepse Ti nuk detyron askërkend për të ba këtë apo atë zgjedhje, por na ke lanë të lirë për me veprue. Atë ditë të para 2000 viteve, ti ke kalue në bregun e Tiberiadit dhe ju ke kërkuë peshkatarëve që ishin aty për të fitue bukën e përditshme për familjet e tyne, që

të linin gjithçka dhe të vinin pas teje. Atë ditë ata nuk mund ta dini se si do të ndryshonte jeta e tyre, se çka do t'i priste mbasi të kishin thanë ty “PO”, se në cilat rrugë të jetës ti ishe duke i dërgue! Ti, o Jezus, paste nevojë për ata peshkatarë dhe për lodhjen e tyre, për me mujtë dhe me zbritë në lodhjen e të gjithë njerëzve; pate nevojë për mundin e tyre, për me mbërritë tek munda i gjithë botës; pate nevojë për përumbjen e tyre, për me mbërritë tek përumbja e krejtë botës; pate nevojë për çorientimin e tyre, për me mujtë dhe me mbërritë tek të gjithë të çorientuemit e botës, e kështu në këtë mënyrë me e shëlbue njerëzimin prej të keqes që kërkon me e mbajtë në robni. Edhe sot ti, o Jezus, kalon nëpër shtëpitë dhe rrugët tona, nëpër pushimet dhe punët tona, dhe na kërkon që të besojmë në ty, na kërkon që ta marrim me seriozitet propozimin tand, për me u angazhue në emnin tand për një botë ma të mirë dhe ma njerëzore për të gjithë ne.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:
Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:
“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.
Në lutjen tonë
Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.
Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.
Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre**

**dhe thirri për emër.
Në sajë të hirit tënd
le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;
të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.**

**Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit”
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.**

**Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.**

**Për seminaristët tanë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.**

**Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.**

Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,

**po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshtje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjna Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emni i Zojës Virgjën dhe Nanë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.